

50. ČEZ Jizerská 50

50. ČEZ Jizerská 50

50. ČEZ Jizerská 50

V neděli 19. 2. 2017 jsem dokončil jubilejní 50. ročník ČEZ Jizerské 50. Navzdory technickým problémům a těžkému sněhu jsem v čase 5:49:00 hodiny protnul cílovou pásku. Stal jsem se historicky prvním Čechem v cíli Jizerské 50 na sledgi a ve světovém měřítku jsem historicky třetím účastníkem, který závod dokončil.

Má cesta na Jizerskou 50 nebyla vůbec jednoduchá a v podstatě až napočtvrté v řadě se mi podařilo proměnit mé úsilí v happyend. Pokud se ohlédnu zpět do historie, tak Jizerskou 50 jsem chtěl absolvovat již v roce 2013 ještě coby zdravý, nehandicapovaný sportovec, ale těžký úraz mi obrátil život vzhůru nohama. Po úraze následovala ryze cyklistické resp. handcyclingová éra a v roce 2014 jsem ohlásil svůj comeback do lyžařské stopy. Jizerku jsem měl poprvé v plánu coby handicapovaný sportovec. Tento ročník byl bohužel z důvodu nedostatku sněhu zrušen. O rok později jsem vzhledem k nestabilnímu počasí absolvoval „jen“ Jizerskou 25 a následující rok jsem chtěl své úsilí napotřetí završit triumfem. Bohužel akce měla v roce 2016 podobný scénář, kdy vzhledem ke klimatickým podmínkám a nedostatku sněhu nebyl závod sice zrušen, ale získal novou kritériovou podobu a byl podstatně zkrácen.

Pro ročník 2017 byl změněn tradiční lednový termín na polovinu února, kdy v Jizerských horách bývají konzistentní sněhové podmínky. Na trati Jizerky byl sníh již od konce listopadu a organizátoři byli ze svého rozhodnutí a změny termínu přinejmenším rozpačití. Naštěstí letošní zima je na sníh opravdu bohatá a po několika nejistých letech se ČEZ Jizerská 50 konala na tradiční trati.

50. ČEZ Jizerská 50

V neděli 19. 2. 2017 jsem se tedy konečně postavil na start hlavního závodu ČEZ Jizerské 50. Několik dní před startem konzistentní počasí vystřídaly smíšené přeháňky a oteplení. V noci před startem se sice mírně ochladilo, ale teplota i ve vyšších polohách byla na nule. Odstartoval jsem z první vlny a od začátku se mi jelo velmi dobře a to i vzhledem k tomu, že po startu se v podstatě až na 10. km, s výjimkou několika krátkých sjezdů, jen stoupá. Ve stoupání jsem moc závodníků nepředjížděl a obrazně řečeno jsem byl tlačěn lidskou masou za mnou kupředu. Během stoupání na Kristiánov a následně na Rozmezí jsem byl často slovně podporován organizátory i samotnými závodníky na trati. Za daných okolností jsem nemohl polevit a jel jsem, co to šlo. Lyže mi jely na výbornou a na vrcholu stoupání jsem byl v luxusním čase s minimální únavou.

Na Knajpě jsem se rychle nasvačil a pustil se do téměř pětakilometrového klesání po Kasárenské silnici, kde jsem jen předjížděl závodníky přede mnou. Po občerstvovačce pod kopcem byla trať již hodně měkká a stopy moc nedržely, což mě stálo zbytečné úsilí navíc. Výjezd na Vlašský hřeben byl v měkkém sněhu a bez stopy velmi nepříjemný a na mě dolehla první mírná krize. Naštěstí jsem ji krátkým výstupem zažehnal a již jsem se v následném sjezdu rychle blížil k bunkru a na Jizerku. Na parkovišti pod Bukovcem na mě čekal support car včetně mého vozíku, kde jsem měl jedinou možnost vysednout ze sledge a odskočit si. Několik dalších spořádaných kalorií v podobě sušeného ovoce a banánu a jede se dál.

Jizerka, luxusní mezičas a reálná šance absolvovat závod na hraně pěti hodin. Výjezd k bunkru byl nepříjemný a domnívám se, že na posledních metrech je nejprudší sklon trati na Jizerské 50 vůbec. Spolu s mým sparingem jsme na Promenádní a zjišťujeme, že stopy již v podstatě neexistují, sníh je měkký a hole se boří. Těžká práce anás čeká několik zvládnutých kilometrů na Smědavu a poté nejnáročnější stoupání trati.

Takhle idylicky jsme si to plánovali, ale bohužel přede mnou upadl závodník, kterému jsem již neměl šanci se vyhnout. Nepříjemné lupnutí a křupnutí. Ne, nebyla to ničí kost, ale mé vázání. Konečná! Po chvilce hysterie a zjišťování závažnosti situace mi můj sparing Martin Brabenec nabídl své vázání, které jsem přemontovali do mé lyže a v závodě jsem pokračoval sám. Sparing se vracel pěšky na Jizersku proti proudu všech závodníků k přivolanému support caru, kde vyměnil lyže a vzal rezervní vázání a znovu mě začal stíhat. Mezitím jsem dojel na Smědavu a zahájil výstup Smědava - Knajpa. Opět musím zmínit měkký sníh a nulovou existenci stopy. Bylo to velmi těžké, ale rozhodně jsem se nechtěl vzdát. Bojoval jsem a v závěru stoupání jsem už zase předjížděl některé lyžaře. Knajpa, nejvyšší bod trati a nyní zbývá necelých 20 km do cíle převážně z kopce.

50. ČEZ Jizerská 50

Břednoucí sníh byl poměrně rychlý a s každým kilometrem jsem zvyšoval svou průměrnou rychlost. Ve sjezdech stopa už nedržela, ale přesto jsem jel relativně jistě, i když místy trať připomínala ledové koryto. Během prudkého a rychlého sjezdu se mi uvolnila lyže resp. provizorně měněné vázání. Následoval ošklivý pád do kterého se zamotali i jiní lyžaři a znovu jsem byl bez lyže, tentokrát ale sám bez sparingu. Během 10-15 minut jsem byl schopen lyži a vázání znovu opravit a pokračovat i když velmi volně, protože bylo jen otázkou času, kdy uvolněná lyže znovu povolí. Dalších pět kilometrů se zdálo být věčností. Lyže nevydržela a volal jsem znovu support, aby mi poslali náhradní lyže. To, že bych vzdal, jsem si opravdu nepřipouštěl.

Na Hřebínku mě dojel můj sparing i s novým vázáním. Výměna. Odvolání skůtru s novými lyžemi a jede se dál. 9 km do cíle, stopa neexistuje, sníh je čím dál tím měkkčí, únava se stupňuje a nervozita, zda technické vybavení vydrží, také. Popisovat poslední kilometry závodu není možné, všechno se mi slilo do husté mlhy. Když nás čekal závěrečný, dva kilometry dlouhý sjezd do Bedřichova, bylo vyhráno, ale slavit jsme si se sparingem zakázali. Doposud se přihodilo tolik nepředvídatelného a báli jsme se toho, co by mohlo ještě nastat.

Je dobojováno, jsme na stadionu a zbývají poslední desítky metrů. Euforie, pocit štěstí, dokonce i slza ukápla. Dokázali jsme. Obrovský dík patří mému sparingovi Martinu Brabencovi, díky kterému jsem mohl zdolat tento závod. V neděli 19. 2. 2017 jsem tedy dokončil jubilejní 50. ročník ČEZ Jizerské 50. Navzdory technickým problémům, těžkému sněhu a možná i osudu, jsem v čase 5:49:00 hodiny protnul cílovou pásku. Stal jsem se historicky prvním Čechem v cíli Jizerské 50 na sledgi a ve světovém měřítku jsem historicky třetím účastníkem, který závod dokončil.

50. ČEZ Jizerská 50

Média

jiz50.cz

<http://www.jiz50.cz/clanky/1457-jan-tomanek-urcite-se-zase-vratim>

rozhlas.cz

<http://www.rozhlas.cz/zpravy/zimnisporty/ zprava/handicapovaneho-sportovce-na-jizerske-50-nezastavily-ani-problemy-s-vazanim-je-to-obrovsky-uspech-hlasil--1700104>

sport.cz

<https://www.sport.cz/ostatni/lyzovani/clanek/855082-vzeprel-se-osudu-ted-chce-posunout-hranice-mozneho-i-nemozneho.html#topstory>

sport.aktualne.cz

<https://sport.aktualne.cz/parasport/jan-tomanek/r~9413b118f37b11e6a8cc002590604f2e/>

Kompletní fotogalerie

<http://honzatomanek.com/gallery/show/430>

Sponzoři

Generální sponzoři mé účasti na Jizerské 50

SKUPINA ČEZ

NADACE ČEZ

Hlavní sponzoři

Sponzoři

